

وي افزود: فضاي مجازي بايد از فناوريهاي جديد در خصوص اطلاعات ساني و ارتباطات استفاده کند، به همين دليل به آنها حتي دانشگاههاي براساس ICT گفته ميشود.

وي خاطر نشان کرد: نميتوان تعريف جامعي از دانشگاه مجازي ارايه داد، چرا که اصلا چنين تعريف به دليل جديد بودن اين تکنولوژي و به روز بودن آن، نسبت به پتانسي که در اينده بروز پيدا خواهد کرد، وجود ندارد و عملا در خارج از کشور، به پتانسيهاي اين تکنولوژي آموزشي پرداخته ميشود، چرا که آنها ميدانند قضيه آموزش در سالهاي اينده به هيچ عنوان نميتواند مانند سالهاي گذشته باشد و جالب است از اين فناوري، تمام جوامع با فرهنگها و اقتضاهاي مختلف ميتوانند براي بهبود آموزش خود سود برند.

وي گفت: فضاي آموزش مجازي و دانشکده يا دانشگاه مجازي، ساختاري است که عملا در آن سعي ميشود از

e-learning به عنوان نحوه نگرش به آموزش استفاده شود، **e-learning** به عنوان چتري است که در آن نگرشي جديد به آموزش، کامپيوتر، اينترنت و عواملی که باعث ميشود شاگرد در زمان و مکان مستقل شود، پيدا ميشود.

وي ادامه داد: در متودولوژيهاي قبلي شاگرد است که بايد به مدرسه برود اما در نگرشهاي جديد ما ميگوئيم دانش و محيط مجازي است که بايد به دنبال شاگرد برود و اگر اين هدف پياده شود، ۲۴ ساعت در روز و ۷ روز در هفته **e-learning** آماده است، که از آن براي ياد دادن و يادگيري استفاده کنيد.

دکتر دولابي افزود: به دنبال اين قضيه، مساله پشتيباني يا محتوا و يا ساختارهاي مانند کامپيوتر، اينترنت و نيروهاي متخصص پيشرو قرار ميگيرد. اگر بهترين ساختار و شبکه موجود باشد اما عامل پشتيباني و نيروي متخصص و آگاه وجود نداشته باشد سيستم عملا کار نخواهد کرد.

محيط آموزش مجازي، محيطي است که از فناوري استفاده ميکند و آموزش را مستقل از زمان و مکان با نگرشهاي جديد آموزشي انتقال ميدهد.

وي ادامه داد: سه عامل کلیدی جهت بکارگيري فناوري اطلاعات و ارتباطات (ICT) در امر آموزش عبارت از، ساختار رايانهاي و شبکهاي، محتوا و نيروي انساني متخصص و آگاه، ساختار رايانهاي و شبکهاي کشور حداقل در شهرهاي بزرگ در حدي هست که بکارگيري فناوري در امر آموزش آغاز شود. امور مربوط به دو عامل کلیدی ديگر يعني محتوا و تربيت نيروي انساني بايد به سرعت مد نظر تصميمگيرندگان مملکتی قرار گيرد.

وي افزود: ساماندهي به پيچيدگيهاي مربوط به کاربرد فناوري در امر آموزش از طريق تشکيل يك بدنه يادگيري الکترونيکی (e-learning) در سراسر مملکت ميتواند به انجام برسد. در عرض دهه گذشته، بعنوان مثال، چندين وزارتخانه در مملکت دستاندرکار برپايي بدنه مخابراتي و يا بدنه اتوماسيون اداري خاص خود بودهاند و از بسياري از جنبهها موفقيتهاي خوبي هم کسب کردهاند، به عنوان نمونه بدنه اتوماسيون اداري وزارت آموزش و پرورش در حين بسيار ساده بودنش کاملا عملياتي بوده و راهحل براي بسياري از معضلات اداري و پرسنلي آن وزارتخانه ارائه ميدهد که اين بسيار عالي است.

دولابي خاطر نشان کرد: سوالي که اکنون بايد مطرح کرد اين است که آیا زمان آن فرا

نرسیده که همین وزارتخانه آغاز برپایی بدنه e-learning مملکت کند؟ آیا راهی غیر از به کارگیری فناوریهای جدید در آموزش کلان مملکت نه تنها شاگرد مدرسه تا بلکه کلیه شهروندان وجود دارد؟ ترویج سواد کامپیوتری و سواد اطلاعاتی در کشور پیشنهاد کاربردهای دیگر فناوری از قبیل دولت، بانک و تجارت و کتابخانه دیجیتالی است.

وی ادامه داد: به نظر میرسد که طراحان تکفا آن طور که باید نتوانستند اهمیت آموزش به کمک فناوری در کل مملکت را از جمع جهات درک کنند و لذا یک اولویت بندی منطقی و مناسب را از طریق مکانیزمهایی که در اختیار داشته و دارند اعمال نمایند.

در ادامه مهندس گرامی عضو هیات علمی دانشکده مخابرات تهران اظهار داشت: در حال حاضر زیرساختهای لازم برای راهاندازی دانشگاههای مجازی به طور کامل وجود ندارد و بخش عمدهای از آن به شبکههای مخابراتی ما باز میگردد، همچنین مسایلی نظیر فنون همکاری، آموزش و ارزیابی سیستم نیز از دیگر مباحثی است که باید به آن پرداخته شود.

وی ادامه داد: گمان میکنم قیل از آنکه به سختافزار مورد نیاز بپردازیم، باید اصول ارزیابی، محتوا، فنون همکاری و مهارتها را جز زیرساختها قرار داده و به آنها بپردازیم. حتی اگر ما محتوا داشته باشیم اما این محتوی با مسایل روز مطابقت نداشته باشد، باز حاصل چندان در پی خواهد داشت.

وی در ادامه امنیت شبکه و مستقیم بودن ارتباط بین استاد و دانشجو یا نیمه مستقیم بودن آن ارتباط را از جمله مواردی دانست که باید مورد تحلیل و بررسی دقیق قرار گیرد و اظهار داشت: اگر استادی در بخش آموزش مجازی، سوالاتی را برای دانشجو ارسال کرد آیا امنیت و فرهنگ لازم وجود دارد که سوالات به سلامت به دست دانشجو برسد. در نهایت باید زیرساختهای آن مانند فنون همکاری که اکنون در اروپا به عنوان یکی از اصول شناخته شده مورد توجه قرار گرفته در ایران نیز مورد تاکید واقع شود و تنها آموزش مجازی در گوشه‌های از خانه نماند.

وی افزود: هدف ما این نیست که محیط دانشگاه سنتی را از بین ببریم، بلکه با فراهم آمدن زیرساختهای مناسب از ابزای به نام دانشگاه مجازی برای رسیدن به اهداف خود استفاده کنیم. اما باید ببینیم در این راستا چه چیزهایی را از دست داده و چه نکات مثبتی را به دست میآوریم.

وی در مورد ضعف در زیرساختهای مخابراتی، اظهار داشت: در این خصوص باید توجه شود هنگام برقراری ارتباط از چه پهنای باندهای استفاده میشود و آیا ارتباطی که یک استاد با دانشجو در تهران دارد، با فردی که در شهرستان است، از سطح یکسانی برخوردار میباشد.

گرامی خاطر نشان کرد: با وجود ضعف در زیرساختهای مخابراتی و ضعف در سختافزارها، به فنون همکاری، محتوا، مهارتها و اصول ارزیابی باید توجه بیشتری شود. اگر بتوان با همکاری بخش خصوصی، به طور همزمان نیازهای سختافزاری و زیرساختهای یاد شده را بهبود بخشید، بسیار کارآمدتر خواهد بود.

در ادامه جلسه مهندس آزادی، کارشناس دفتر همکاریهای فناوری ریاست جمهوری، در تشریح زیرساختهای مخابراتی عنوان کرد: بنده نیز موافقم که زیرساختهای موجود جوابگوی نیازها نیست؛ اما این مساله تنها مربوط به زیرساختهای دانشگاه مجازی نیست و مسایل IT کل کشور را در بر میگیرد. حال اگر بخواهیم به صورت یک بعدی به قضیه بپردازیم و تنها

زیر ساختهای مخابراتی را مورد بحث قرار دهیم، بخش دیگری را از دست داده‌ایم.

وی ادامه داد: به همین منظور بحث IT، مبحثی یکپارچه است که باید به همان صورت به آن نگاه شود و در عین حال که زیرساختهای خود را تقویت میکنیم، باید بتوانیم نظام آموزشی مدونی نیز برای دانشگاه مجازی تدوین کنیم.

وی خاطر نشان کرد: فناوری اطلاعات قطاری است که حرکت خود را در دنیا شروع کرده است و برای رسیدن ما به نقطه مطلوب، هیچگاه باز نمیایستد و اگر در این راه ما خود منتظر اصلاح زیرساختها یا بهبود نظام آموزشی شویم، عملاً از مسیر روز دنیا عقب مانده‌ایم.

مهندس آزادی، در بخش دیگری از سخنان خود، گفت: در حال حاضر چون متولی IT کشور به صورت دقیق مشخص نشده است، افرادی که میخواهند در حوزه IT وارد شوند، بلا تکلیف هستند. اکنون وزارت مخابرات شدیداً به دنبال این است که به عنوان وزارت ICT کشور و به دنبال آن به عنوان متولی IT شناخته شود، اما در همان لایحهی مورد نظر نیز به صورت دقیق مشخص نیست که جایگاه IT چگونه است و هر فرد درصدد انجام چه کاری میباشد.

وی گفت: در بحث IT صاحب نظر بیشمار است، اما متولی که حرکتها را سازماندهی کند وجود ندارد. به همین دلیل در قسمتهای مختلف از آموزش تا زیرساختهای مخابراتی باید همه به صورت متوازن و هم راستا عمل کنند.

وی در ادامه به بحث e-learning و اینکه آیا میتواند به دلیل ضعیف بودن محیط انتقال به صورتی به غیر از on-line و در قالب تصویر از طریق CD و صوت از محلی مانند دانشگاه ارایه شود، اشاره کرد و گفت: به عقیده من، این طریق از آموزش، صد درصد e-learning محسوب نمیشود و نمیتواند جایگزین ارتباط دو سویه دانشجو با استاد شود؛ اما در شرایط کنونی استفاده بهینه از امکانات جایی تحسین دارد.

وی تصریح کرد: اگر در این شرایط ما تنها به دانشگاه بپردازیم و از آموزش در مدارس غافل شویم، به مشکلی نیز برخوردیم خورد که دانشجویان ما آمادگی پذیرش دانشگاه مجازی را نخواهند داشت. در نهایت مسوولان آموزش و پرورش باید به صورت جدیتر به مساله آموزش مجازی بپردازند، تا این آموزش به صورت اساسی و فرهنگ ساز میان دانشآموزان رواج پیدا کند، در غیر این صورت با ورود نظام آموزش مجازی، تنها محیط تغییر یافته و روش سنتی به مجازی تبدیل شده‌است، پس باید کل سیستم تغییر یابد.

در ادامه جلسه دکتر دولایی در پی سخنان مهندس گرامی و مهندس آزادی عنوان کرد: بنده با نظریه این دوستان، از خصوص نبود زیرساخت برای e-learning و استفاده از فناوری در امر آموزش شدیداً مخالف هستم. چرا که بنده ۶ ماه زمان صرف کردم تا ثابت کنم این نقطه نظر عملاً جایی سوال دارد. ساختار و شبکه اینترنتی ایران و ساختارهای موجود در سطحی است که آموزش الکترونیکی بتواند اولین قدم خود را بردارد.

وی ادامه داد: تصور اینکه ما منتظر باشیم تا ساختار، محتوا و روشهای ارزیابی شروع شود و سپس ما اقدام کنیم کاملاً اشتباه است. در جوامع جدید ما نمیتوانیم استمرار داشته باشیم، مگر زندگیمان را با تغییرات جهانی منطبق کنیم.

وي تصريح کرد: براي بهره‌برداري از فناوري اطلاعات در قدمهاي نخست، ساختار کافي وجود دارد و اينترنت به عنوان بهترين وسيله‌هاي که در اختيار داريم ميتواند ظرفيتتريين کاربرد در حوزهي آموزش را فراهم کند. در اين رابطه، تجربه عملي وجود دارد و ۳۳ نفر در ايران در يك سيستم صددرصد آموزش مجازي وارد شدند و با موفقيت مراحل را کسب کردند.

مهندس گرامي نيز، عنوان کرد: هدف ما اين است که به بهترين نحو از آموزش مجازي استفاده کنيم، در اين راستا پياده کردن آموزش سنتي، به صورت مجازي مفيد نخواهد بود.

مهندس آزادي نيز در اين راستا گفت: آماري که در طرح تکفا در شوراي عالي اطلاعرساني ارايه شده بود نشان مي‌داد که حدود ۷۰ درصد از نيروهاي آماده به کار ايراني، فاقد مهارت هستند.

در بحث جوامع اطلاعاتي که در حوزه IT مطرح ميشود، نيروهايي ميتوانند فعال شوند که داراي مهارت باشند. متاسفانه نظام آموزش عالي کشور ما، علمي و کاربردي نيست و فارغ‌التحصيلاني که از نظام بيرون مي‌آيند، داراي مهارت کافي نيستند که بتوانند به تنهائي در جامعه فعال شوند.

در حقيقت دانشجويان ما به هنگام فراغت از تحصيل، انتظار دارند در يك مکان دولتي و يا شرکت آماده به کار شوند. يعني در طول تحصيل در ذهن آنها در آن حد خلاقيت ايجاد نشده که بتوانند شغلهاي جديد را ايجاد کنند.

انتهاي پيام

کد خبر : ۸۱۱۰-۰۲۵۷۸